

Architecturaal poppenhuis

Renaat Vinckier

Het Begijnhof in Hasselt ging van een gesloten, verborgen en ietwat verwaarloosde plek naar een open en zichtbare publieke ruimte in het centrum de stad. Centraal op de site werd de Begijnhofkerk tijdens de Tweede Wereldoorlog gebombardeerd, waarmee de hoogste toren van de stad verdween. De ruïne werd gerestaureerd en omsluit nu een knus plein. Enkele subtiele toevoegingen voorzien een aantal zitbanken en reconstrueren het grondplan.

De architecten besloten om buiten de ontwerpvrage een nieuwe uitkijktoren op de site te introduceren. Die biedt een tegengewicht voor de zware volumes van Z33 en het Jenevermuseum, twee musea die op dezelfde site liggen. De toren werd niet gebouwd op dezelfde plaats als de originele toren maar naast het poortgebouw. De toren is een goed ontworpen geheel, een uitzichtpunt en herkenningspunt voor de stad.

De oude begijnhuisjes vervulden in het verleden al verschillende functies, waardoor de huisjes niet meer in de originele staat verkeerden. De architecten konden daarom vrijer omgaan met het erfgoed. De huisjes geven nu onderdak aan nu de masteropleiding architectuur van de UHasselt. Daarom moesten de individuele huisjes één groot gebouw worden en moest je vlot van het ene naar het andere kunnen gaan. De gemaakte keuzes om dit te bereiken zijn zeer divers. Op de ene plaats werd de schouw verhoogd om er zo onderdoor te kunnen lopen, op de andere plaats werd botweg de muur doorgesneden. Dat resulteert in twee identiteiten in het gebouw. De eerste gaat over het overnemen van de vormtotaal van de oude schouw met de nieuwe toevoeging, in een poëtische dialoog. Bij de andere aanpassing

het lijkt alsof er iemand met een grote slijpschijf een deur heeft uitgesneden.

De schouwen die niet getransformeerd zijn tot deur, zijn het element bij uitstek om in te zetten als een gimmick van de ruimte. Zo vinden we de combinatie van een schouw en handenwassertje, maar ook de uitsnede van de schouw als extra connectie tussen twee ruimtes. De schouwen worden ook op een intelligente wijze ingezet. Verschillende schouwen worden ingezet om de ventilatie achter te verstoppen om het authentieke uitzicht te behouden van de huisjes.

Met een aantal studio's voor gastprofessoren en andere tijdelijke gasten zijn de oude begijnhuizen ook weer bewoond. Hier gingen de architecten op dezelfde manier om met de authentieke elementen van de ruimtes. Zo is er een insnede gemaakt in de lambrisering om een ouderwets bed te imiteren.

Op de bovenste verdieping werden dakkapellen geïntroduceerd. Hier is de keuze gemaakt om de openingen om te keren, waardoor er geen direct licht in de ruimtes komt. Er valt weliswaar wat diffuus licht binnen, maar het voelt vreemd aan om niet direct naar buiten te kunnen kijken.

De architecten wisten de verschillende schalen van het project te combineren tot een geheel dat vlot aansluit op het stedelijke weefsel van Hasselt. De veelzijdige en continue dialoog in de begijnhuisjes met de authentieke elementen creëert een gevoel van nieuwsgierigheid dat aan een poppenhuis doet denken. Achter elke deur, opening, schouw en trappenhal ontvouwt zich een nieuwe ruimte vol karakter. De site is terug klaar voor de toekomst.